

Glavna je tema seminarskog rada poezija najvećeg pjesnika hrvatskoga devetnaestoga stoljeća – Silvija Strahimira Kranjčevića. Analizom pjesama pokušat ću otkriti značajke njegove poezije i činjenicu koja naglašava da je on najznačajniji pjesnik tog razdoblja. U analizu ulaze dvije pjesme iz njegovih dviju zbirki – Izabrane pjesme i Pjesme. Tematikom su različite, a o čemu govore pisala sam u nastavku seminarskog rada.

O KRANJČEVIĆU

Prva objelodanjena pjesma je Zavjet, objavljena 1883. u časopisu „Hrvatska vila“. Kod Kranjčevića postoje tri stvaralačka razdoblja obilježena trima pjesničkim zbirkama.

Prva zbirka pjesama Bugarkinje izlazi 1885. godine, a predstavlja djelo Kranjčevićeva mladenačkog zanesenjaštva i zaokružuje prvo stvaralačko razdoblje od 1883. – 1886. Budničarsko-davorijska i harambašićevska tradicija domoljubne lirike doživjela je već u toj zbirci radikalnan otklon. Ispraznu deklarativnost, nazdravičarstvo i naivnu frazu zamijenila je plemenita patetika i duboka refleksivnost.

Druga zbirka pjesama Izabrane pjesme izlazi 1898. u Zagrebu. Donosi promjenu tona i duhovne zaokuoljenosti, ali i novu estetsku kvalitetu. Tu spadaju njegove najpoznatije pjesme Moj dom, Zadnji Adam, Eli! Eli! lamâ azavtani?! . U tim stihovima Kranjčević predstavlja se kao izrazito refleksivni pjesnik zapitan o ključnim egzistencijalnim problemima. Tematika pjesama varira od razmišljanja o ljudskoj patnji i stradanju, o odnosu čovjeka prema prirodi i Bogu, položaju čovjeka u svemiru, o teretu života do pitanja nacionalne slobode i socijalne pravde. Zahvaća gotovo sva ključna pitanja pa čak i eshatološka, kozmička i prirodnoznanstvena.

Treća je zbirka Trzaji izašla 1902. u Tuzli te Pjesme divot-izdanje koje je sam uredio, ali nije dočekao njegov izlazak, a izašle su 1908. u Zagrebu. Osnovni se ugođaj mijenja, unutrašnji nesklad raste, a prevladavaju pesimistički tonovi. Promjnu tona i raspoloženja uzrokovala je njegova bolest.

PO PUČINI

Po pučini čamac klizi,
U njem voze srce neko;
Sustalo je pa je stalo
Lutajući predaleko.
Ljubilo je, vidjelo je,
Gdje se grle raj i pakô;
Umrlo je prije smrti,
I sada ga voze tako.
Ispod lipe kopat će ga,
Gdje se hitre ptice ljube;
Onamo će mrtvo slušat
Golubice i golube.
Onamo će mrtvo gledat
U zvijezde i nebesa
I u pelud lipe rodne,
Što ga vjetrić na njegov stresa.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com